

dette var den naturligste Løsning, og der kan ganske sikkert ogsaa i det hele taget siges en hel Del mod at opretholde Bestemmelser som dem, her er Tale om.

Jeg finder imidlertid for mit eget Vedkommende — og her tror jeg ogsaa at turde tale paa det afgørende Flertal af mit Parti Vegne —, at for i Øjeblikket at opgive en saadan Beskatning fuldt ud er der i mit Parti ikke nogen stor Stemning. Dette kan vel ogsaa i nogen Grad begrundes med, at Motoromsætningsskatten gennem det store Beløb, den giver, viser, at selv om den er en Hindring for at købe Automobiles, er den dog ikke en større Hindring, end at Biler købes i meget stor Udstrækning. Nu kunde man maaske heroverfor sige, at det kunde jo til en vis Grad være Bevis for, at Bilerne, som købes, i alt væsentligt er Nødvendighedsartikler, og en Argumentation i den Retning kan det maaske være ikke saa helt let at slaa ned; men jeg kan dog paa den anden Side ikke tro andet end, at de fleste, som har Lejlighed til at følge, hvem der bruger Bilerne, uvilkaarlig maa komme ind paa den Tankegang, at der ligegodt findes et stort Luksusmoment i hele Personbilkørselen. Altsaa vi fra vor Side mener, som det heraf fremgaar, ikke for Tiden at kunne give Afkald paa Loven og de Millioner, den giver, og vi begrundet altsaa dette med, at vi vedblivende er af den Anskuelse, at der i høj Grad findes et Luksusmoment i hele dette Problem.

Naar nu et Forslag som det foreliggende er fremsat fra Regeringens Side, er det vel nok i hvert Fald til en vis Grad, fordi det var nødvendigt af Hensyn til den Dagsorden, som allerede er omtalt af det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, og ogsaa nødvendigt i Henhold til de Udtalelser, som, hvis jeg ikke husker fejl, blev fremsat af den højtærede Statsminister, den Gang han første Gang havde Ordet her i Tinget, efter at det sidste Valg havde fundet Sted. Altsaa, der skulde gøres noget paa dette Omraade, og saa er det da et Spørgsmaal, om dette noget, der nu bliver tilstræbt, helt falder sammen med det, som jeg tror de fleste havde ventet i Kraft af de Udtalelser, der er fremsat om dette Forhold fra Regeringens Side, og maaske endnu mere i Henhold til den Udtalelse, som findes i den tidligere omtalte Dagsorden.

Og da tror jeg at turde hævde, at det, man nu foreslaar vedtaget som Grundlag for Fordelingen af Omsætningsskatten, ikke er det samme som det, man oprindeligt

havde tænkt sig. I hvert Tilfælde har jeg været af den Opfattelse, at det, man tidligere havde tænkt sig, var, at man gennem dette Beløb paa en 6—7 Mill. Kr. vilde tilstræbe at hjælpe, om man kan kalde det saaledes, de særlig nødstedte Kommuner. Dette Princip har man, for saa vidt man har haft det, i hvert Tilfælde forladt, idet man her gaar ind for, at de Millioner, hvorefter der er Tale, skal anvendes paa en ganske bestemt Maade.

Heroverfor vil jeg sige, at i Princippet er dette mig i høj Grad tiltalende, idet jeg — og det har jeg ogsaa paa et tidligere Tidspunkt givet Udtryk for — nærer mine overmaade store Betæneligheder ved, at Staten i al Almindelighed efter visse konstruerede Regler uddeler Beløb til Kommunerne, da det derved kan befyrges, at Kommunernes Ansvar overfor en forstandig Administration efterhaanden forflygtiges. Altsaa for saa vidt er jeg meget tilfreds med, at Regeringen har forladt det, jeg i hvert Tilfælde mener at turde sige var den oprindelige Tanke, gaaende ud paa, at man vilde i særlig Grad hjælpe de Kommuner, der af forskellige Grunde kunde trænge. At den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti ikke er enig med mig i, at der her er sket en Forbedring, forbavser mig ikke saa overmaade meget, men Forholdet er nu altsaa det, at jeg og mit Parti afgjort finder, det er en Forbedring, at man ved, hvortil Pengene skal anvendes, og det, Pengene skal anvendes til, er Dækning af den Del af Vejsliddet, som forarsages af Bilerne, og som ikke kan betales med de ikke helt faa Millioner Kroner, som den for nylig her i Folketinget vedtagne Lov om Automobilafgifter vil give henholdsvis Amts- og Sognekommuner.

Det er altsaa den Opgave, man stiller sig. Nu vil jeg heroverfor sige med Hensyn til det rationelle, at der efter min Mening ingen forstandig Mening er i at kombinere disse to Afgifter. Hele Grundlaget for den, om jeg maa kalde den saa, store Automobillov, er, at man saa vidt muligt gennem den enkelte Vogns Afgift bringer den til at betale det Slid, den forarsager. Man har ikke paa dette Punkt forandret det Forslag, som i sin Tid blev fremsat af en Kommission, selv om man i Stedet for udpræget Vægtafgift er gaaet over til betydelig Vægtafgift, kan man vel sige, i Forbindelse med Benzinafgift. Om nu dette er en Forbedring eller ikke, kan for saa vidt være lige meget, men jeg tror at turde sige, at man ikke har villet forlade det, som er